

[Niels Helveg Petersen]

Begrundelse.

Spørgsmålet stilles for at få uddybet det svar, som udenrigsministeren den 29. december 1978 gav på et spørgsmål om våbeneksport til Iran.

Besvarelse (18/1 79):

Udenrigsministeren (Christoffersen):

Generelt kan oplyses, at de andre nordiske lande og de øvrige NATO-lande ligesom Danmark gør enhver eksport af våben betinget af en på forhånd opnået tilladelse hertil.

I afgørelser om meddelelse af våbeneksporttilladelser indgår også i disse lande en politisk vurdering af forholdene i modtagerlandet, ligesom også de pågældende produkters relevans for en given spændingssituation tages i betragtning.

Mange af de nævnte lande, deriblandt de nordiske, fører i øvrigt en våbeneksportpolitik, der i store træk er den samme som den af skiftende danske regeringer førte politik på dette område.

Specielt i relation til Iran kan oplyses, at der for en række af de anførte lande ikke foreligger nogen aktuell eksport af våben m. v. til Iran, hvorfor disse lande ikke har haft anledning til at tage stilling til spørgsmålet om eksporttilladelser til Iran i den nuværende situation.

De større NATO-lande, der har våbeneksport til Iran, har generelt ikke taget skridt til at bringe denne våbeneksport til ophør. Flere af disse lande tillægger det imidlertid afgørende betydning ved meddelelse af eksporttilladelser, at det pågældende våbenprodukt ikke har relevans for den foreliggende spændingssituation i Iran.

Enkelte NATO-lande har i lyset af den seneste udvikling i Iran, ligesom Danmark, truffet beslutning om indtil videre ikke at meddele nye tilladelser til våbeneksport til Iran, medens allerede ikraftværende tilladelser foreløbig ikke berøres.

Specielt for så vidt angår de andre nordiske landes stilling kan oplyses, at Sverige ikke udsteder nye tilladelser og har suspenderet ikraftværende våbeneksporttilladelser til Iran.

For Norge har spørgsmålet om våbeneksport til Iran ikke været aktuelt.

Finland vil efter al sandsynlighed foreløbig ikke give nye tilladelser til våbeneksport til Iran.

Til *finansministeren (9/1 79)* af:

Poulsgaard (FP):

»Med hvilken begrundelse har man i den netop påbegyndte bensanering holdt Statens Kunstfond udenfor?«

(Spm. nr. 441).

Begrundelse.

Det kan undre en del, når man ser nærmere på den bensanering, der nu er i gang på fremskridtspartiets foranledning, at et af de områder, hvor der har været de største kontroverser, og hvor man har ladet hånt om folketingets og befolkningens flertal, totalt går fri for en sanering – nemlig Statens Kunstfond. Ministeren mener åbenbart ikke, at der er penge at spare på dette område.

Det er vel ikke ministeren ubekendt, at spørgeren og det parti, spørgeren repræsenterer, mener, at vi kunne have sparet hele beløbet til Statens Kunstfond.

Besvarelse (17/1 79):

Finansministeren (Heinesen):

Den af spørgeren omtalte »bensanering« er foretaget efter aftale mellem finansudvalget og finansministeren.

Efter en foreløbig forelæggelse for finansudvalget den 23. maj 1975 af forslag til ændrede regler om betaling for ikke-tjenstligt arbejde i statslige udvalg m.v. anmodede udvalget i juni 1975 finansministeren om at lade foretage en gennemgang af samtlige udvalg for at få fastslået, hvad der for hvert enkelt udvalg måtte anses for et rimeligt forberedelsestidsforbrug for formand og medlemmer.

På grundlag af det herefter tilvejebragte materiale fremsatte finansministeriet den 21. maj 1976 forslag til en samlet aflønningsordning for de hidtidige betalingsordninger.

For så vidt angår en række udvalg, herunder udvalgene under Statens Kunstfond, gik forslaget ud på, at vederlagsordningerne blev optaget til individuel vurdering af betalingens størrelse og form under hensyntagen til arbejds omfang og med det sigte at skabe